

МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБУДОВИ ПЕЧІНКИ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ОЖИРІННІ

¹Примаченко В. І., ²Матешук-Вацеба Л. Р.

Кафедра описової та клінічної анатомії

Завідувач кафедри: Дзевульська І. В., доктор медичних наук, професор

¹Національний медичний університет імені О. О.

Богомольця Київ, Україна

Кафедра нормальної анатомії

Завідувач кафедри: Матешук-Вацеба Л. Р., доктор медичних наук,

професор ²Львівський національний медичний університет імені

Данила Галицького Львів, Україна

Вступ. Серед найактуальніших проблем медицини в сучасному світі є ожиріння. За міжнародною класифікацією ожиріння є хронічною хворобою, внаслідок якої виникає аномальний ріст жирової тканини, що призводить до патологічних модифікацій в усіх системах і органах організму людини. Вивчення різних патологічних процесів в тканинах різних органів при ожирінні, а саме, печінки, яка найчастіше вражається є важливою проблемою для теоретичної і практичної медицини.

Мета. Вивчити гістологічні зміни печінки щурів при експериментальному ожирінні протягом різних термінів експерименту.

Матеріали і методи. Експериментальне дослідження виконували на 60 білих щурах репродуктивного віку масою 150–220 г. З метою вирішення поставлених завдань моделювання експериментального аліментарного ожиріння проводили шляхом щоденного додавання до їжі глютамату натрію та забезпечення експериментальних тварин висококалорійною дієтою.

Результати. Вивчення структурних перетворень в печінці проводилося в різні терміни експерименту (2, 3, 4, 6, 8 тижнів) після моделювання експериментального аліментарного ожиріння, що дало змогу провести порівняльно-морфологічну оцінку змін. Через два тижні експерименту у щурів компенсаторно-приспосувальні механізми організму перебували у стані напруження. Визначено, що через 3–4 тижні експерименту структурні компоненти печінки зазнають змін у вигляді перипортальної лімфоцитарної інфільтрації, гідропічної дистрофії, в деяких гепатоцитах виявляються вакуолі в цитоплазмі. Через 6 тижнів експерименту спостерігається поглиблення змін мікроструктури печінки у вигляді збільшення розмірів клітин печінки, зменшення ядер на периферію клітин, збільшення кількості гепатоцитів, в яких виявляються вакуолі в цитоплазмі. В клітинах печінки відбувається накопичення ліпідів. Відмічаються зміни судинного русла печінки у вигляді розширення портальних судин, периваскулярні набряки, набрякання ендотеліоцитів. При збільшенні тривалості експерименту (8 тижнів) відбувається поглиблення змін мікроструктури печінки. Збільшується кількість клітин печінки, які зазнали вакуолізації, розпаду клітинних ультраструктур. Виявляються ознаки жирової дистрофії гепатоцитів.

Висновки. Таким чином, при експериментальному аліментарному ожирінні у щурів спостерігається збільшення їх маси тіла та виявляються морфологічні зміни структурних компонентів печінки. В ході експериментального дослідження виразність проявів структурної перебудови печінки поглиблюється в залежності від терміну експерименту. Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку полягатимуть в подальшому вивченні морфометричних і електронномікроскопічних змін структурних компонентів печінки щурів при експериментальному ожирінні.

Ключові слова: експеримент, зміни, морфологія, ожиріння, паренхіма печінки.